

Abstrakt

Disertační práce se zabývá fenoménem živlu v hispanoamerickém románu pralesa. Koncept živelnosti je založen na mechanismu prostupnosti složek ve struktuře uměleckého textu, které jsou součástí hybridnosti rozebíraných románů. Na základě živelnosti vznikají heterogenní struktury, jejichž výsledkem je interpretační variabilita literárního díla. Tato mnohovýznamovost pak umožňuje, aby ze strany čtenáře zájem o taková díla přetrval v čase. Vysvětlení živelnosti v literatuře se teoreticky opírá o pojem transkulturace, který vytvořil uruguayský esejista Ángel Rama, a o termíny záměrnosti a nezáměrnosti, definované Janem Mukařovským. Práce je členěna na dvě části: první se zabývá rozbořením fenoménu živlu z hlediska formálního a druhá z hlediska tematického. Celý proces prostupnosti končí v poslední kapitole motivem rozkladu bouře, kdy se živel vody odděluje od živlu ohně, aby se oba elementy mohly opět propojit a vytvořit další bouři. Tento postup navazuje na cykličnost procesu slučování a oddělování jednotlivých prvků v literárním díle, kterým se fenomén živlu vyznačuje.

Klíčová slova

José Eustasio Rivera, Ciro Alegría, román pralesa, hispanoamerická literatura, příroda v literatuře, živelnost v literárním díle